

2 A VALÓSÁG PROBLÉMÁI, MÁSODIK RÉSZ

2.1 Bevezetés

¹A valóság három aspektusát *A valóság problémái első része* tárgyalta, amely többek között néhány lényeges tényt tartalmaz a kozmosz anyagi szerkezetéről, a kozmikus teljestudatról, az őszanyag dinamikus energiájáról, a kozmikus szerveződésről.

²E második rész még néhány tényt közöl, hogy a létezés e három aspektusára nagyobb legyen a rálátás. A nagyobb érthetőség végett szükség van az első rész némi átismétlésére.

³Ebben a két részben azoknak az alapvető tényeknek a bemutatására történik kísérlet, amelyek azért szükségesek, hogy az emberiségnek a létezésre vonatkozóan kellő távlatai legyenek, amelyek nélkül elkerülhetetlen az összezavarodás.

⁴Meg lett alapozva a jövő fogalmilag először pontos (amilyenek a mentalisták számára lennie szükséges), a szimbolizmus homályosságától mentes világszemlélete.

2.2 A LÉTEZÉS ANYAGASPEKTUSA

¹Kozmoszunk, az őszanyagban levő megszámlálhatatlan gömbök egyike, őszatomokból áll. Ezek 48 egyre összetettebb atomfajtvá lettek alakítva, mindegyik alacsonyabb fajta egyre több őszatomot tartalmaz. Ez a 49 különböző atomfajta 49 egyre nagyobb sűrűségű kozmikus világot alkot. Mivel az anyag így van összetéve, az összes magasabb világ át tudja járni az összes alacsonyabbat. Mind a 49 atomvilág ugyanazt a teret foglalja el a kozmoszban és tölti ki a kozmikus gömböt.

²A 49 atomvilág hét, egyenként hét világot tartalmazó sorozatra van osztva. A hetes osztás attól függ, hogy a létezés három aspektusát a következő hét módon lehetséges kombinálni.

³A táblázat megkönnyíti az anyag összetételének, az aspektusok viszonyainak, a hét típusnak és osztálynak az elemzését.

1	1	2	3
2	1	2	3
3	1	2	3
4	1	2	3
5	1	2	3
6	1	2	3
7	1	2	3

1 = az akarataspektus (a mozgásaspektus)

2 = a tudataspektus

3 = az anyagaspektus

⁴A kozmikus világok „felülről” épülnek ki. A kozmosz, amely eredetileg jelentéktelen kiterjedésű, folyamatosan növekszik, amíg el nem éri a negyvenkilenc kozmikus dimenzió befogadóképessége által meghatározott határt. A hét legmagasabb világ alakul ki először. Ők az alapja mindennek a kozmoszban. Ők alkotják a kozmikus alaprajzot, az atomvilágok ismételt hetes osztásának a mintáját. Az alacsonyabb hetes sorozatok tehát az eggyel magasabbak leskálázott másai. Ez a leskálázás a megnövekedett ősatomsűrűség következménye, és különösen észrevehető a tudat- és a mozgásaspektus esetén.

⁵E másolási rendszernek az az eredménye, hogy a hét hetes sorozat analógiásan viszonylik egymáshoz. Alacsonyabb világokban ezért lehetséges sok tekintetben magasabb világokra vonatkozóan mindenesetre érdekes analógiákra következtetni.

⁶Az analógia alapú összetevés elve azt eredményezi, hogy a hetes sorozatok megfelelő

világai a lehető legnagyobb egyezést mutatják mind a három aspektusra vonatkozóan. Az 1-es világ jellemzője tehát megismétlődik a 8-as, 15-ös, 22-es, 29-es, 36-os és 43-as világban. A 7-es világ jellegzetessége (természetesen az elkerülhetetlen módosításoktól eltekintve) ismét megtalálható a 14-es, 21-es, 28-as, 35-ös, 42-es és 49-es világban. A megfelelő érvényes a sorozatok összes többi világára.

⁷A kozmikus világok hetes sorozatai annyi kozmikus természeti birodalmat, isteni birodalmat alkotnak, ahány sorozat van. A legmagasabb vagy hetedik isteni birodalom az 1–7-es világokból, a legalacsonyabb vagy első isteni birodalom a 43–49-es világokból áll.

⁸Arról az egyénről, aki a 43-as világban a maga erőfeszítésével elsajátította a 42-es világban lévő tudatot (vagyis 42-es énné vált), azt mondják, hogy belépett a második „isteni birodalomba”.

⁹A kozmoszt monádok közössége építette fel, olyan monádoké, akik egy kozmoszban már elsajátítottak tudatot, és maguk küzdötték fel magukat mind a negyvenkilenc világán át. A maguk részéről tudatra akarják ébreszteni az ősanyagban lévő tudattalan monádokat és lehetővé tenni számukra a mindentudás és a mindenhatóság megszerzését a kozmoszban.

¹⁰Kozmoszunkban a hét kozmikus természeti birodalom mind a negyvenkilenc atomvilága már benépesült olyan egyénekkel, akik minden egyes magasabb világban egyre kiterjedtebb közösségi tudatot alkotnak.

2.3 A LÉTEZÉS TUDATASPEKTUSA

¹A következőkben néhány tény kerül ismertetésre:

- a közösségi tudatról
- a hét alapvető tudattípusról
- a planetáris hierarchia hét osztályáról
- az emberi tudattípusokról
- a jövő pszichológiájának néhány problémájáról
- a telepátiáról.

2.4 A közösségi tudat

¹A létezés tudataspektusának megértéséhez a leglényegesebb azt tudni, hogy csak egy tudat van a kozmoszban, a kozmikus teljestudat, amelyben minden monádnak elveszíthetetlen része van. E tudat a kozmoszban lévő összes monád tudatának egyesültsége.

²Ebből következik, hogy minden tudat természeténél fogva egyéni is és közösségi is. A közösségi tudat az elsődleges és közös; az egyéni öntudatot az egyénnek magának kell elsajátítania az egyre magasabb természeti birodalmakon át, ami éppen a közösségi tudatban való részessége miatt lehetséges.

³Minden anyagi aggregátum a kozmoszban, atómtól planetáris világig, naprendszerig vagy kozmikus világig, végső soron ősatomokból áll. Minden aggregátumnak közösségi tudata van.

⁴A naprendszer hét atomvilága a közösségi világtudat hét főfajtáját alkotja. Az egyes atomfajtákon belüli hat molekulavilág az egyes főfajtán belüli közösségi tudat hat alcsoportját alkotja. Gyakorlatilag lehetetlen megszámlálni a közösségi tudat minden fajtáját. Minden, ami valamilyen együvé tartozás alapján közösségi tudatot tud alkotni, automatikusan ilyent alkot.

⁵Az aggregátumot alkotó monádok a tudat különböző szintjein lehetnek, és rendszerint vannak is, és nagyon-nagyon különböző képességgel vesznek részt a közösségi tudatban. Az aggregátumot alkotó monádok gyakran különböző természeti birodalmakhoz tartoznak. Az aggregátumban gyakran van egy olyan monád, amely tudatfejlődésben messze megelőzi a többieket, és ekkor bizonyos joggal tekintheti az aggregátumot a burkának.

⁶A kozmikus teljestudatot nevezték az ókoriak „egyetemes léleknek” vagy „immanens istennek”. Egyesek arról beszélnek, hogy „a lélek beolvad a világlélekbe”. Nem lehet beolvasni abba, aminek már része. Amikorra az én eléri a legmagasabb kozmikus világot, több

mint ötven különböző egyre magasabb fajta, ezeknek megfelelő tudatú anyagi burkot használt fel. Az „immanens isten” arra utal, hogy mindegyik monád potenciális isten, születőben lévő isten (emellett részesül a kozmikus „isteniségben”). „Transzcendens isten” minden magasabb emberfölötti birodalom, amely együttműködik az evolúció érdekében. Ami a „személyes istent” illeti, a planetáris hierarchia nyomatékosan kijelenti, hogy a magasabb természeti birodalmakban mindenki visszautasít ilyenfajta karikatúrát. Az egyistenhitet a zsidóság vezette be a vallásba az antropomorfizmussal mint elkerülhetetlen következménnyel együtt.

2.5 A hét alaptípus

¹A monádokat a hét legmagasabb kozmikus világ egyikén át vezetik be a káoszból a kozmoszba. Ez kezdettől fogva bizonyos bélyeggel látja el őket, úgyhogy a monádoknak hét típusa különböztethető meg.

²A hetes sorozat első három típusa a három aspektus legjellegzetesebb kifejezője. Az első típus a szélsőséges erőtípus (a mozgásaspektus), a második típus a tudataspektust képviseli, a harmadik típus az anyagaspektust. A többi négy az első három típus differenciálódása összetettebb anyagban.

³Az 1-es, 3-as, 5-ös, 7-es típus a létezésnek inkább az objektív oldalát, a 2-es, 4-es, 6-os típus a szubjektív oldalát fejezi ki.

⁴Mindegyik alacsonyabb kozmikus birodalomban (atomvilágok hetes sorozataiban) a típusok az anyagi összetételtől függő módosulásokon mennek keresztül. A típusok így a különböző világokban különbözőnek mutatkoznak. A különbség különösen nagy az atom- és a molekulavilágok típusai között, még akkor is, ha marad valami az eredeti típusok jellegzetességéből.

⁵Ezért a kérdés az, hogy nem lenne-e a legmegfelelőbb a kozmikus világokat az analóg hetesek elve szerint úgy megszámozni, hogy az 1–7-es világok 11–17-essel, a 8–14-es világok 21–27-essel, a 15–21-es világok 32–37-essel stb., a 43–49-es világok 71–77-essel vannak jelölve. A világok és az osztályok így egybeesnének, úgyhogy mindig tudni lehetne, hogy a különféle világok mely osztályhoz tartoznak.

⁶Legáltalánosabban elmondható, hogy a típusokat a különböző anyagfajtákban érvényesülő három aspektusnak a lehetősége határozza meg. Mindegyik atomfajta egyet fejez ki legkönyebben a három aspektusból. Ez azt vonja maga után, hogy mindegyik atomfajta főleg bizonyos fajta tulajdonság és képesség fejlesztését teszi lehetővé.

⁷Igaz, hogy a monádok kezdettől fogva bizonyos típushoz tartoznak. De az evolúció során az egyén alkalmakat kap arra, hogy a különböző burkaiban a szükséges mindenoldalúság kifejlődéséhez az összes típus tulajdonságait elsajátítsa. Arra is van alkalma, hogy maga döntse el, végül melyik típust képviseli inkább. Addig a kozmoszban az ide vonatkozó világok közösségi típusitudatának különböző fajtáival azonosítja tudatát.

⁸A típusokra osztás átfogóan, sokféle módon és számtalanféle kombinációban működik. Furcsának tűnhet, hogy minden naprendszer, minden bolygó, minden aggregátum főként egyet fejez ki a hét típusból. Minden egyén valamelyikhez tartozik, az ember mindegyik burka különböző típushoz tartozhat.

⁹A sajátosság is érvényesül, úgyhogy a típusa ellenére minden egyén egyedi, ami hozzájárul a nagyobb megértéshez és gazdagabb hangzásúvá teszi a kozmikus egységet.

2.6 A planetáris hierarchia hét osztálya

¹A hét legalacsonyabb (43–49-es) atomvilág alkotja a legalacsonyabb vagy első kozmikus birodalmat. Naprendszerünkben ezek a naprendszeri kormányhoz tartoznak, bolygónkban a planetáris kormány közösségi tudatát alkotják.

²A planetáris hierarchiánk (nem kormányunk) hét osztályra oszlik. Az egyes osztályoknak 43-as énekből, 44-es énekből, 45-ös énekből és 46-os énekből álló négy fokozata van.

³Azok az egyének, akik a legutóbb mentek át a negyedik természeti birodalomból az ötödikbe, 46-os ének. A 45-ös énekkel együtt alkotják az ötödik természeti birodalmat. A bolygóban lévő ének két legmagasabb fajtája (43-as és 44-es ének) alkotja a hatodik természeti birodalmat, amelyet a legalacsonyabb isteni birodalomnak is neveznek.

⁴A planetáris hierarchiának az a feladata, hogy felügyelje a négy legalacsonyabb természeti birodalomban folyó evolúciót.

⁵A bolygóban lévő hét osztály a naprendszer hét osztályának és bizonyos fokig a kozmikus birodalmakban állandóan ismétlődő hét típusnak is másolata. Sok kísérletet tettek e típusok leírására vagy megmagyarázására. Ezek a kísérletek természetesen sikertelenek voltak, az egyetlen eredményük az egész téma badarsággá züllesztése.

⁶A legmegfelelőbb jelölés a matematikai lenne, azaz az elsőtől a hetedik osztályig.

⁷A hét legalacsonyabb (43–49-es) atomvilággal kapcsolatban próbaképpen és analógia alapján így jelölhetjük őket:

első a manifesztalista, a dinamikus
második a szubmanifesztalista, a mindent-egyesítő
harmadik a szuperesszencialista, a mindent-tudó
negyedik az esszencialista, a harmonizáló
ötödik a mentalista, a műszaki
hatodik az emocionalista, a megbékítő
hetedik a fizikalista, a szervező.

⁸E megnevezések csupán javaslatok. Az emberi tulajdonságokkal és képességekkel való analógiára tett minden kísérlet teljes kudarc, és nem eredményez mást, csak babonák tömegét, amelyek oly jellemzők az emberek gyógyíthatatlan elbizakodottságára, amely abból a hitük-ből fakad, hogy mindent meg tudnak ítélni.

⁹Az „isteni szeretet” kifejezést a második típussal kapcsolatosan használták. Egy ennyire emberi fogalom (mindennek ellenére) csak félrevezető lehet azokra vonatkozóan, akik csatlakoztak a planetáris közös tudathoz és tudatában vannak mindennel való elválaszthatatlan egységüknek.

¹⁰Az első osztály a mozgásaspektust (az akaratot, az energiákat); a második osztály a tudat-aspektust; és a harmadik osztály az anyagaspektust képviseli. A másik négy e három célnak megfelelő módosítása.

¹¹A „páratlan”, az 1-es, 3-as, 5-ös, 7-es osztályokban és a „páratlan”, a 43-as, 45-ös, 47-es, 49-es világokban a tudat inkább objektív és kifelé forduló, és a „páros”, a 2-es, 4-es, 6-os osztályokban és a 44-es, 46-os, 48-as világokban a tudat inkább szubjektív és befelé forduló.

¹²Az ember buroktudataiban legjobban érvényesülő osztályenergiák:

az 1-es, 4-es, 5-ös a mentális tudatban
a 2-es, 6-os az emocionális tudatban
a 3-as, 7-es a fizikai tudatban.

2.7 Az emberi tudattípusok

¹A hét planetáris típus csak a planetáris hierarchia (43–46-os) világában létezik.

²A fejlődés jelenlegi stádiumában az emberi birodalomban nincsenek tiszta emberi típusok. Ezek csak az utolsó vagy hetedik gyökérfajban fognak megjelenni.

³Mindenesetre még ezeket a típusokat is nehéz megvilágítani. A próbálkozások csak arra szolgálnak, hogy a mindent badarsággá züllesztő emberi fantáziát több anyaggal lássák el a túlzásaihoz. A tiszta típusokat főtípusoknak és a jelenleg létezőket altípusoknak nevezték.

⁴Az ember öt burka öt különböző osztályhoz tartozhat. Az inkarnációs burkok rendszerint

minden új életben más osztályhoz tartoznak, úgyhogy az egyén folyamatosan „típust” vált. Mind az öt típusból lehet neki valami.

⁵Egy férfi nőiesnek látszik, ha éppen hosszú női inkarnációs sorozatot fejezett be, egy nő férfiasnak hosszú férfi inkarnációs sorozat után.

⁶A férfinél a fizikai szervezet és az emocionális burok pozitív, az éteri és a mentális burok negatív; a nőnél fordított a helyzet: a fizikai szervezet és az emocionális burok negatív, az éteri és a mentális burok pozitív. Ez megmagyarázza, hogy a nő miért viseli könnyebben a fájdalmat és miért szilárdabb mentálisan, miért erőszakos a férfi emocionálisan stb.

⁷Csak 46-os ének tudja megállapítani, hogy az öt különböző burok melyik osztályba tartozik. Következésképpen értelmetlen találgatni, hogy az egyén milyen típusba tartozik.

⁸Hogy mégis legyen némi célzás a hét emberi típusra, a már közölt fenntartásokat figyelembe véve, a következő kísérlet mutat rá a hét típus bizonyos jellemzőire.

⁹Az első típust az erős úgynevezett akarat különbözteti meg, amely alkalmassá teszi az egyént vezetőnek, valódi és általánosan elismert vezetőnek. Ez a típus, gyakran tekintet nélkül a következményekre és mások véleményére, megy „a maga feje után”.

¹⁰A második típus a bölcs típusa, aki tudásnak, belátásnak és megértésnek van birtokában. Született tanító, aki képes és kész összehangolni az összeütközésbe kerülő véleményeket és egyéneket stb.

¹¹A harmadik típus a gondolkodó, a filozófus, a matematikus (gyakran a gyakorlatiatlan teoretikus), aki minden oldalról megvizsgál mindent stb.

¹²A negyedik típus a mindenben harmóniára törekvő, igen jó forma- és színérzékű formatervező, építész, várostervező, művészi alkotó stb.

¹³Az ötödik típus a tudós, a részletérzékkel megáldott kutató, a felfedező, a feltaláló stb. Érdekes, hogy azoknak is, akik egy inkarnációs sorozat folyamán a 6-4-2 utat járják, az alacsonyabb (az inkarnálódó) kauzális burkuknak az ötödik osztályhoz kell tartoznia.

¹⁴A hatodik típus a vallás, az irodalom stb. terén az elsősorban érzelmi beállítottságú, vakbuzgó és markáns rokonszenvező-ellenszenvező vonású ember.

¹⁵A hetedik típus a rend embere, akinek világosan kifejezett érzéke van mindenhez, ami eljáráshoz, formasághoz, szertartáshoz stb. tartozik. A „szertartás” jelképi értelme mint az anyagalakítási folyamat különböző mozzanatainak alátámasztása ezoterikai marad.

¹⁶Az emberi típusok inkább reakciómódokra, bizonyos fix energiafajták (vibrációfajták) permanens hatásainak eredményeire példák.

¹⁷A típus kifejeződésének mértéke nagyban függ többek között az elért fejlődési szinttől és a korábban megszerzett lappangó, többé-kevésbé könnyen felébresztett, tulajdonságok és képességek százalékától.

¹⁸Az egyformaság kizárt. Minden, ami létezik, egyedi és egyetlen, és, miután megszerezte az egységtudatot, mindig szívesen fogadott hozzájárulás a vibráló kozmikus harmónia nagyobb teljességéhez.

2.8 A jövő pszichológiájának néhány problémája

¹A tudat kozmikus óceán. Az emberi pszichológiának megvan a lehetősége, hogy ennek 49 különböző rétegéből a három legalacsonyabbat kikutassa. A többi az ember tudatföldről részese. Mivel csak e pici résszel részesedik a létezés tudataspektusában, az embernél magától értetődően annak az előfeltételei is hiányoznak, hogy megítélje a tudat igazi természetét.

²Ugyanez mondható el az embernek arról a lehetőségéről, hogy a valósággal egyező gondolatrendszer alkosson, olyan rendszert, amely lehetővé teszi a létezés három aspektusának, a létezés értelmének és céljának, a természeti folyamatok okainak stb. magyarázatát.

³Ajándékkal kapjuk azokat a tényeket, amelyek szükségesek a világ- és az életszemléletben való eligazodáshoz, de a mi dolgunk e tényeket a helyes összefüggéseikbe helyezni.

⁴A pszichológia területén egyre több tényre számíthatunk:

az emberi tudattípusokról
a fejlődés emberi stádiumairól
a különböző molekulafajtákban lévő tudatról
az ember öt különböző anyagi burkában lévő tudatról
arról, hogy miképpen sajátítsuk el a különböző burokközpontokban az aktivitás képességét
arról, hogy miképpen sajátítsunk el egyre magasabb értelemfajtákat (a magasabb burkainkban lévő objektív tudatot).

⁵A pszichológusoknak meg kellene próbálniuk megmagyarázni, hogy a „jó szándéknak” miért van ellentétes hatása, világossá tenni, hogy az ember különböző tudatfajtáinak különböző anyagi burkokban van a székhelye, hogy gyakran feszültség van e különböző burkok között, hogy szinte mindig a tudatalatti győz az ébertudattal való küzdelemben.

⁶Mindenfajta kutatónak fontos megértenie, hogy mindennek van sajátossága. Minden ősatom (monád) egyediség. A monádok bármilyen egyesültsége egyediség. Minden változás (az aggregátumban lévő atomok folyamatos kicserélődése miatt) egyedi.

⁷A mindenben közös, az anyagaspektusra vonatkozóan, az állandó viszonyok (a törvények) és, a tudataspektusra vonatkozóan, az egyre inkább kiterjedő közösségi tudat.

2.9 Telepátia

¹Tudományosan képzett pszichológusóriásaink természetesen tagadnak és kigúnyolnak minden olyasmit, mint a telepátia, ugyanis meghaladja a képességüket, hogy megállapítsák a létezését.

²Az ember öt burka, a fizikai szervezet (az agy és az idegrendszer), a fizikai éteri, emocionális, mentális és kauzális burok, az első kivételével mind élő vevőkészüléknek működik, mert ezek passzív tudatú elementáli anyagból állnak. Az önaktivitásra képtelenek, de felülmúlhatatlanul érzékenyek mindenfajta vibrációra, tökéletes robotok.

³A fejlettségi szintjétől függ, hogy e vibrációk közül mennyit képes érzékelni az ember. Hogy valójában mennyit érzékel abból, amit lehetne, a figyelési képességétől és a mind a négy burokban egyidejűleg levő figyelési képességétől függ.

⁴Szinte mindig észrevétlenül megy el mellette minden olyan vibráció, amely meghaladja az egyén szintjét. Ezek a tudatfölöttijéhez tartoznak, és meg csak nem is sejti a létezésüket.

⁵Az ember emocionális és mentális tudatkifejeződései két csoportra oszthatók: önaktivitásra és robotaktivitásra (ideértve a „szokásos gondolkodást”: a gépiessé tett, eredetileg saját emocionális és mentális asszociációit).

⁶Az emberek többségének tudataktivitása több mint nyolcvan százalékban emocionális és mentális robotaktivitás.

⁷A robotok által fogadott vibrációk többnyire azoknak a vibrációknak reprodukálása, amiket mások éreztek és gondoltak, amelyeket fogad az ember és figyelmével felerősítve újra kibocsát az emocionál- és mentálvilágba.

⁸Az egyén rendszerint és leginkább azt észleli, ami tudásának területeit és érdeklődését érinti, amiről nemrég hallott vagy olvasott stb. A többi észrevétlenül megy el mellette.

⁹Az emberi gondolkodás nagyrészt tömeggondolkodás: csoport-, klán-, osztály- vagy nemzetgondolkodás, amelyekben az ember nélkül vesz részt, hogy tudna róla, miközben azt hiszi, hogy „önállóan” gondolkodik, nem tudva, hogy mindez honnan származik.

¹⁰Lichtenberg (XVIII. század) ennek az ideának egy villanását érzékelte, amikor ezt írta: „Nem azt kellene mondani, hogy »én gondolok«, hanem azt, hogy »valami gondolódik bennem«.” Jellemző, hogy még 200 év elteltével sem látták be ennek igazságát.

¹¹A tudósok hatalmas munkát végeztek, amit készséggel el kell ismerni. Annál sajnálatosabb a még mindig meglevő dogmatikus beállítódásuk, amely hihetetlenül gátolja és korlátozza a kutatásokat. Tényleg azt hiszik, hogy már mindent kikutattak, hogy nem váratnak magukra új forradalmi felfedezések? Akkor az ezoterikus elmondhatja nekik, hogy sok ezer éven át

lesznek még ilyen felfedezések. Ahogy a mai tudósok mosolyognak a száz évvel ezelőtti tudósokon, úgy fognak a tudósok száz év múlva csodálkozni az ezoterikai tények jelenlegi megértésének hiányán, ami nem sokban különbözik a butaságtól. De olyan erős az ellenállás, úgy félrevezette az emberiséget a teológia, a filozófia és a tudomány számtalan idiológiája, hogy több mint egymillió ma élő ezoterikus, köztük kiemelkedő tudósok, kénytelenek maguknak megtartani a tudásukat.

¹²A telepátia legegyszerűbb magyarázata, hogy minden tudat közösségi és közös mindenki számára olyan mértékben, amennyire elsajátította az észlelés képességét. Mindannyiunknak része van a közösségi tudatban.

2.10 A LÉTEZÉS MOZGÁSASPEKTUSA

¹A következőkben néhány tény kerül ismertetésre:

a megnyilvánulás folyamatáról

a hét alapenergiáról

a naprendszeri és planetáris energiákról

arról, hogy „ideák kormányozzák a világot”

2.11 A megnyilvánulás folyamata

¹Részletesebb leírás arról a nagy kozmikus megnyilvánulási folyamatról, amelyen keresztül a kozmosz teljes tartalmával létrejön, Laurency *De vises sten* (A bölcsék köve) című könyvében található.

²A nagy fő folyamatok a következők:

az involválás és evolválás folyamata

az involúció és evolúció folyamata

az expanzió folyamata

³Az involválási folyamatban vezetik be a káoszból a tudattalan ősatomokat (a monádokat) és involválják őket, hogy egyre összetettebb anyagot, kozmikus anyagi világokat, valamint naprendszereket hozzanak létre.

⁴Az involúciós és evolúciós folyamatban a tudattalan monádok tudatra ébrednek, ami után egyre magasabb természeti birodalmakban folytatódik a tudatfejlődésük.

⁵Az expanziós folyamatban az egyéni tudat egyre kiterjedtebb közösségi tudattá táguul, amíg el nem éri minden monád célját: a közös kozmikus teljestudatot.

⁶A hét legmagasabb (1–7-es) kozmikus világ alkotja mindennek az alapját a kozmoszban. Olyan monádokból állnak, amelyek egy másik kozmoszban végigmentek a megnyilvánulási folyamaton, megtanultak a dynamisszal (az őanyag örökké vak mindenhatóságával, minden erő forrásával) bánni és most a maguk részéről kiépítik a kozmoszt és irányítják a megnyilvánulási folyamatot.

⁷Ebből a hét világból erednek mindazok az anyagi energiák, amelyek az anyagot és a világokat formálják, és a kozmoszt élő, állandóan változó egésszé teszik.

⁸A teljes megnyilvánulási folyamat egy nagy vonalakban vázolt terven alapul, amelyben egyedül a végső cél (minden résztvevő monád mindentudása) van rögzítve. A folyamat lefolyása többé-kevésbé minden monád együttműködésétől függ. Természetesen nem tudják megakadályozni a folyamat végigvitelét, de ellenállásuk vagy tétlenségük késleltetheti.

⁹Minden történés, minden természeti folyamat, az anyag kiformálódása, változása és feloszlása végső fokon a hét legmagasabb kozmikus világból ered. Következésképpen ezek a létezés mozgásaspektusának az alapja.

¹⁰Ezek az eredeti energiák az öt közbülső kozmikus expanziós birodalom (a 8-as világtól a 42-es világig terjedő öt hetes sorozat) közvetítésével jutnak el a naprendszerekhez, amelynek folyamán egy magasabb világ átalakítja és leskálazza az anyagi energiákat a nála eggyel alacsonyabb világba történő továbbítás végett.

¹¹A létezés három aspektusáról eddig elmondottakból következik, hogy:

¹²A három aspektusnak a kölcsönös viszonylagos jelentősége a megnyilvánulási folyamatban állandóan változik. Az alacsonyabb természeti birodalmakban az anyagaspektus az egyedüli aspektusnak tűnik. Egyre magasabb természeti birodalmakban egyre jelentősebbé válik a tudataspektus, olyannyira, hogy az anyagaspektus (amely természetesen elveszíthetetlen alap marad) látszólag teljesen jelentéktelennek tűnik a tudat számára. De mivel az egyre magasabb atomtudatfajtákban a dinamis vak mindenhatósága fokozatosan egyre világosabban nyilvánul meg, a mozgásaspektus (más néven akarataspektus) végül mindent uralni fog.

¹³A dinamis korlátlanul működik a káoszban, és vak erő lévén, ő maga csak káoszt tud létrehozni. Az anyagaspektus állandó viszonyainak ismeretén alapuló mindentudás és tökéletes bölcsesség által irányítva a tökéletes célirányosságot munkálja. A dinamis teszi a világegyetemet örökmozgóvá és készlet magasabb anyagot arra, hogy energiaként hasson alacsonyabb anyagra.

2.12 A hét alapenergia

¹Ahogy már meg lett említve, a hét legmagasabb kozmikus világból kiáramló anyagi energiák a forrása minden energiának a kozmoszban. Igaz, hogy az őserő a dinamis, de az energiák eredeti anyaga ősatomok. Minden energia anyagi.

²A hét alapenergia annak a sajátságának különböző kifejeződése, amely arra készíti őket, hogy, a legkisebb ellenállás törvényének megfelelően, a hetes sorozatok számbeli elvét kövessék (például a hetedik hetest a 7-es, 14-es, 21-es stb. világon keresztül).

³A hét alapenergia egyre összetettebb lesz és egyre inkább leszállózik minden alacsonyabb kozmikus birodalomban, amíg el nem éri a legalacsonyabb (43–49-es) kozmikus birodalmat, a naprendszerek szféráit, ahol a naprendszerek kormányai hasznosítják őket.

⁴A kozmikus energiák szakadatlanul működnek. A naprendszerekben azonban az aktivitásuk növekszik és csökken az ide vonatkozó anyagi folyamatok számára kikerülhetetlen periodicitásnak (az úgynevezett periodicitás törvényének) megfelelően, amelynek ritmusa minden világban, minden anyagfajtában, az anyagi burkok minden fajtájában váltakozik.

⁵E periodicitástörvény készlet mindent arra a naprendszereken belül és a naprendszerek kölcsönös viszonyaiban, hogy matematikailag meghatározható, rendszeresen ismétlődő periódusokban vagy ciklusokban menjen végbe.

⁶Az élet egyensúlya, az anyagi összetételekben és anyagi energiákban lévő egyensúly megköveteli a különböző életfenntartó energiák állandó változását.

⁷Például a fizikai szervezetnek az úgynevezett élettereje öt különböző energiafajtától függ, amelyek huszonnégy perces időközökben váltják egymást, így kétórás időközökben periodikusan visszatérnek.

⁸E ciklusok közül a legátfogóbbakat, a naprendszeri ciklusokat éónoknak (4320 millió év) nevezik.

⁹Minden folyamatot ciklikus aktivitás ural. Amikor egyszer nyilvánosságra hozzák az emberiség fejlődéstörténetét, a nyilvánosság megismeri az igazi történelmi korokat. Meglepetés vár rájuk: a csillagászok az égi mechanika segítségével pontosan kiszámíthatják a múltbéli események meghatározható időpontjait.

2.13 A naprendszeri és planetáris energiák

¹A naprendszerekbe eljutó kozmikus energiák a legalacsonyabb kozmikus birodalmat közvetlenül megelőző kozmikus birodalom hét (36–42-es) világán át érkeznek.

²A naprendszerek ezeknek az energiáknak szerteágazó elosztóhálózata.

³Mindegyik naprendszer a három aspektusnak, az anyag- tudat- és mozgásaspektusnak megfelelő három különböző fejlődési stádiumon megy keresztül. Mindhárom periódusban megtörténik a naprendszer teljes újraformázása.

⁴Ettől függetlenül a naprendszer bolygói hét különböző fejlődési folyamaton mennek keresztül, amelyek az aktivitás és passzivitás hét, éónoknak (szanszkrit szavakkal manvantara és pralaja kalpáknak) nevezett periódusára vannak osztva.

⁵A magasabb fokozatú naprendszerek közvetítik a kozmikus energiákat az alacsonyabb fokozatúaknak. Naprendszerünk második fokozatú. A más naprendszerekből érkező energiák a Napon át jutnak el a bolygókra, amelynek többek között az atom-energiák molekula-energiákká alakítása a feladata. E hét fő molekula-energiafajta, mint minden hetes, három magasabbra és négy alacsonyabbra osztható. A három a bolygók között cirkulál; a négy a bolygókra oszlik szét, amely folyamatban a cirkuláció elve szintén érvényesül, úgyhogy a bolygók energiát kapnak egymástól.

⁶Mindegyik naprendszer, mindegyik bolygó a hét kozmikus típusból egyet képvisel, mindig a maguk egyedi módján, mivel a kozmoszban minden egyszerre tipizált és egyedi.

⁷E tipizálódás és ezzel egyidejű lefelé a sajátosságig történő differenciálódás eredményeképpen az egyre alacsonyabb birodalmakban a típusok folyamatosan altípusokra oszlanak, míg nem lesz minden egyén valami egyedileg sajátos, azonban azzal egyidejűleg, hogy valamelyik típushoz tartozik, bármelyik aspektust tekintve mégis azt lehet mondani, hogy a főtipusok egyikét képviseli.

⁸Az energiák mindig típusenergiák, és ezeknek megfelelően különböznek a különböző anyagfajtákban és tudatfajtákban a különböző típusokra kifejtett hatásaik. Amikor egy bizonyos típus aktivitása dominál, rányomja a bélyegét az egyének és közösségek sajátosságára. Ennek a maga részéről az az eredménye, hogy minden folyamat valami egyedi, és soha többé nem tudja pontosan ugyanazt újra előidézni, soha többé nem tudja pontosan ugyanazt az eredményt újra elérni. (Ezért tanulunk nehezen a történelemből, mert a tipikus elvész az egyediben.) Hérakleitosz megpróbált burkoltan utalni mindennek az örök egyediségére, amikor azt mondta, hogy nem tudunk kétszer pontosan ugyanabba a folyóba lépni. Ez szertefosztatja Nietzsche elképzeléseit a pontosan ugyanahhoz való „örök visszatérésről”. Ez lehetetlen, mert minden egyedi.

⁹Hozzá kell tenni, hogy minden anyagi aggregátumban minden atom fogad és a maga részéről kibocsát energiákat.

¹⁰A kívülről jövő energiáknak megvan a maguk típusa és sajátossága. A továbbított energiák sajátosságai bizonyos fokig mindig színeződnek az új aggregátumokban, amelyeken keresztüláramlanak.

¹¹Naprendszerünk és bolygónk más naprendszerekkel való kapcsolatainak, a csillagközi és bolygóközi energiák cseréjének az ismerete egykor az emberiség egyik legfontosabb tudománya volt. Ezt az ismeretet tekintve a mintegy 30.000 évvel ezelőtti káldeusok jutottak a legmesszebb. Szerencsére várhatjuk azt az időt, amikor azok az egyének, akik Káldeában elsajátították ezt a tudást, újra inkarnálódni fognak és az emberiséget ismét megajándékozzák az ezoterikai „asztrológiával”, ezzel elevenítve fel a rég elfeledett tudást. A planetáris hierarchiától meg fogják kapni a tényeket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a lappangó tudásuk újra életre keljen. Folytonosan ez történik, a Törvénynek megfelelően. Amit az emberiség el tud végezni, azt neki kell megtennie. Az emberiség dolga, hogy elveszett tudásra újra emlékezzen.

¹²Ezzel olyan témába kezdtünk bele, amelyet a csillagászok a legdurvább babonának tekintenek: az asztrológiába. Történelmileg négyféle asztrológiáról beszélhetünk: a rég elfeledett ezoterikai asztrológiáról; az ókorból átvett és sok szempontból meghamisított asztrológiáról (a ptolemaiosziról, amely szerint bolygónk a világegyetem középpontja); az elkorcsosult középkori asztrológiáról; és a mai empirikus asztrológiáról, amely a tudomány induktív módszerét alkalmazva statisztikailag vizsgál módszeresen összegyűjtött horoszkópokat. Horoszkópon értjük valaminek a pontosan megadott „születési” idejére, pontos földrajzi hosszúsági és szélességi fokára vonatkozó, megállapítható égi viszonyok összegzését. Az érintett monád

vagy monádcsoport így újra belép az átmenetileg megszakadt oksági kapcsolatba. „A Törvény tud várni.” A horoszkópból megtudható, hogy melyek azok a lényeges energiák, amelyek erős befolyást gyakorolnak mondjuk egy emberre az élete során. Ha valakinek az egyén különböző burkairól is vannak ismeretei és meg tudja határozni, hogy milyen vibrációk fognak a leg-erősebben hatni rájuk, akkor számos fontos következtetést vonhat le azokról a jellegzetes problémákról, amelyekkel az egyénnek meg kell küzdenie. De ez nem jelenti azt, hogy előre látni lehet az egyén sorsát. Ez teljesen kiküszöbölné a szabadság törvényét. Részletesen semmi sincs előre elrendelve. Az új ezoterikai asztrológia végérvényesen véget vet a fatalizmusnak és az eleve elrendelés tanának.

¹³Az exoterikus asztrológia nem pontos. Hiányzik belőle még számos szükséges tény ismerete. Még a tizenkét állatövi típusa és a hét bolygótipusa alapján sem tudja megállapítani ezeknek a meglévő típusokkal való viszonyait. Nem tudja értelmezni a horoszkóp összes lehetőségét. Semmit sem tud az egyén többi négy burkának horoszkópjáról.

¹⁴Az asztrológia sorsa egy a sok példa közül arra, hogy mi történik, amikor ezoterikai tudás avatatlan kezekbe kerül. Ugyanez mondható el a filozófiában a hylozoikáról és a kereszténységben a gnosztikáról (Krisztus titkos tanáról). Az eredmény többé-kevésbé durva babona.

2.14 „IDEÁK KORMÁNYOZZÁK A VILÁGOT”

¹Aminek világosnak kell lennie a következőkből:

„ideák kormányozzák a világot”

kozmikus ideák

hierarchiai ideák

az emberiségben levő ideák

2.15 „Ideák kormányozzák a világot”

¹Ezzel az állításával az „isteni” Plátón „titkot fecsegett ki”, elárult egy ezoterikai axiómát. Merte, mivel belátta, hogy senki sem fogja felfogni az axiómát. És igaza lett.

²Csak ezoterikus tudja megérteni az axiómát. Ennek világosnak kell lennie a következőkből. Az exoterikusok még azt sem értették meg, hogy mit értett Plátón ideán vagy az idea-világon. De hihetetlen mennyiségű elmés és mélyenszántó sületlenséget fecsértek el a próbálkozásra, ami a lehető legjobb bizonyítéka a tudatlanságból fakadó gyógyíthatatlan önhittségnek és az ítélőképességükbe vetett hitüknek: megítélni valamit a valóság tényeinek ismerete nélkül. A józan ész a valóság közvetlen érzékelése külön-külön mindegyik világban az emberi közösségi tudat által. Logikailag nincsen jogunk arra, hogy számunkra ismeretlen világokról véleményt nyilvánítsunk. Nem tudjuk helyesen megragadni a valóságukat. A meglévő analógiák ellenére valamennyiük teljesen különbözik abban, hogy milyen formába öntik a három aspektust.

³Mint tudatkifejeződés az idea a tudataspektushoz tartozik. De megvalósítása a mozgás-aspektushoz tartozik. Mi lenne a mindentudás mindenhatóság nélkül?

⁴„Ideák kormányozzák a világot”, mert az egész megnyilvánulási folyamat kozmikus ideák szerint halad.

2.16 Kozmikus ideák

¹A teljes megnyilvánulási folyamat folytonos idea-folyamat.

²Vannak kozmikus ideák, naprendszeri ideák, planetáris ideák, annyi különböző fajta idea van, ahány fajta atomtudat és atomvilág van a kozmoszban.

³Planetáris kormányunk kezeli a bolygónkon belüli élet fennmaradásával és fejlődésével kapcsolatos kozmikus ideákat, és gondoskodik arról, hogy ezek a törvényekkel összhangban valósuljanak meg.

⁴Ezek az ideák az okai minden természeti folyamatnak, az okai az anyag kifomálódásának,

változásának és feloszlásának, és ők az előfeltételei az összes természeti birodalom tudatfejlődésnek.

⁵Nem úgy van, ahogy a fizikalisták hiszik, hogy a természetben lévő célirányosság a gépiesen működő tudattalan anyagi erők speciális esete. Éppen ellenkezőleg: a naprendszerben gépiesen működő energiák a speciális esetei a célirányosan működő energiáknak: automatizált tudatrobotoknak, amelyek a nekik megfelelő feladatokat csálthatatlan pontossággal teljesítik.

⁶A planetáris kormány és a planetáris hierarchia egyáltalán nem örül semmilyen személyi kultusznak. Elmagyarázzák, hogy bármely állandóbb közösségi tudat legfejlettebb monádja (például a planetáris kormányzó) elhagyja a hivatalát egy magasabb feladatért, amikor egy másik monád annyira fejlett lett, hogy át tudja venni ezt a funkciót.

⁷Kell lennie egy domináns monádnak (aki egy eónnal előbbre jár tudatfejlődésben, tudati expanzióban az őt követőknél), mivel a végső döntéseknek egyértelműeknek, nézetkülönb-ségre való lehetőség nélkülieknek kell lenniük.

2.17 Hierarchiai ideák

¹Azokat a tudat fejlődésére vonatkozó kozmikus ideákat, amelyeket az emberi birodalom-ban és az alacsonyabb birodalmakban kell megvalósítani, a planetáris kormány határozza meg és a planetáris hierarchia hozza létre. Ideálokat el lehet fogadni vagy el lehet utasítani. A hierarchiai ideákat azonban muszáj megvalósítani, bármennyi időt is vesz igénybe.

²Ahogy az emberiségnek megvan a legmagasabb világa (a kauzálvilág), és onnan le tud hozni ideákat, úgy a planetáris hierarchiának is megvan a maga ideavilága, a planetáris kormány legalacsonyabb világa.

³A planetáris hierarchia munkája a négy legalacsonyabb természeti birodalom fizikai világban folyó tudatfejlődésének planetáris történelmében olvasható. E történelmet teljes terjedelmében megőrzi a szubmanifesztálvilág közösségi emléktára. Az „ákása”, amelyről Rudolf Steiner annyit beszélt, nem az emocionálvilág (48-as világ), ahogy ő hitte, hanem a szubmanifesztálvilág (44-es világ).

⁴Az emberi egyén története a kauzálvilág (47-es világ) közösségi emléktárában van.

⁵A kauzálvilág, a platóni ideavilág, a planetáris hierarchia tulajdona. Azok számára hozzáférhető, akik elsajátították a kauzális tudatot. A kauzálideák úgy adják vissza a valóságot, ahogy ebben a tudatfajtában visszaadható. Patandzsali, a rádzsajóga-rendszer indiai kidolgozója, a „megismerhető dolgok esőfelhőjének” nevezte a kauzálvilág ideatartalmát.

⁶Mindazt, amire szüksége van az emberiségnek a tudatfejlődéséhez, ajándékba kapja. Alkalmakat kap arra, hogy számtalan inkarnáció során a maga tapasztalásával megismerje a valóságot. Tájékoztatják őket mindazokról a tényekről, amelyek szükségesek a valóságban és az életben való eligazodáshoz és amelyeket maga nem tud megállapítani. Megkap minden lehetőséget. De amit maga meg tud tenni, azt magának kell megtennie, magának kell megoldania az összes problémáját. Az önmegvalósítás törvénye minden természeti birodalomban érvényes kozmikus törvény.

2.18 Az emberiségben levő ideák

¹A fizikalisták úgy hiszik, hogy az ideák az emberi agy szubjektív képzetei. Ez lényegében igaz az ideák valóságtartalmára, mivel emocionális illúziókból és mentális fikciókból állnak.

²Az emocionális illúziók emocionalizált mentális elképzelések, amelyek érzelmi szükség-letek miatt szilárd meggyőződésekké (dogmákká, hittételekké) váltak. Példa rájuk minden politikai idiológia és vallási dogma.

³Mentális fikciókhoz tartozik minden agyszülemény, ötlet, feltevés, vélekedés, feltételezés stb., valamint a tudományos hipotézisek és elméletek, minden olyan mentális konstrukció, amelyekben nincsenek az összes tények a helyes összefüggéseikbe téve.

⁴A tudás ezzel szemben a szükséges tények tökéletes gondolatrendszere. Csak a planetáris

hierarchia tudja eldönteni, hogy megvan-e az összes tény.

⁵Az emberiségnek még hosszú utat kell megtennie, mire megtanul különbséget tenni közöttük, hogy mit tud és mit nem tud. Szókratész azon kevesek közé tartozott, akik tudták, hogy nem árt az óvatosság. Mások éleselméjűségükkel és mélyértelműségükkel becsapják önmagukat.

⁶Jellemző, hogy e szuperintelligens emberek közül keveset avattak be ezoterikai tudás-rendekbe, és hogy akiket beavattak, alacsonyabb szinteken maradnak. Azok sem jobbak, akik az intuíciónak regélnek vagy azt hiszik, hogy meg tudják becsülni „látomásaik” vagy tisztánlátási élményeik valóságtartalmát.

⁷Ha valaki valamit nem tud, nem fog fel, nem lát be és nem ért, a 45-ös én D.K. tanácsa szerint a legbiztosabb beállítódás egy jó adag egészséges szkepticizmus, hogy szembeszálljon a hiszékenységgel és a tekintélyekbe vetett vak hittel.

⁸Az ideáknak két főfajtája van:

hierarchiai ideák

a kauzálvilág ideái.

⁹A hierarchiai ideák azokat a tényeket foglalják magukban, amelyek szükségesek az emberiség számára a valóság és az élet, az élet értelme és célja intelligens felfogásához, mindannak felfogásához, amit képtelen maga megállapítani. E tényeket fokozatosan közlik olyan mértékben, ahogy az emberiség fejlődik, hogy képes legyen azokat helyesen felfogni, a helyes összefüggésükbe helyezni és nem visszaélni velük az élet rovására és a maga romlására.

¹⁰Ahhoz, hogy ezek az ideák felfoghatók lehessenek, le kell skálázni őket az alacsonyabb mentálisra. Azok az emberek, akik az ide vonatkozó problémákkal foglalkoznak és a „megfelelő hullámhosszra” vannak hangolódva, be tudják fogni az ide tartozó mentális molekulákat. Ezután egy olyan anyagi és tudati folyamat következik, amely viszonylag hosszú időt vehet igénybe, sokszor akár tizenöt évet is. A mentális idea, gyakran mint „sejtelem”, a mentális burok tudatának, gyakran tudatfölöttijének része lesz. Végül mentális elgondolássá válik, majd lefelé dolgozza magát az agysejtekben levő mentális molekulákhoz. Most már megfogalmazható a definíció.

¹¹„Ideák kormányozzák a világot” az emberiségre vonatkozóan azt jelenti, hogy az ideák a fejlődés mérőföldkövei, hogy az, amit történelmi folyamatnak nevezünk, a planetáris hierarchia által leskálázott kozmikus ideáknak megfelelően halad előre. Az emberiség olyan mértékben jut előre, amilyen mértékben el tudja ezeket az ideákat ideálokként gondolni és a maga idejében meg tudja valósítani. Az emberiség jelenlegi fejlődési stádiumára vall, hogy ezeket az ideálokat még utópiának tekinti.

¹²Hoznak természetesen más intézkedéseket is. Például szabad a kultúra stádiumában járó klánoknak inkarnálódniuk, amikor új kultúrát kell felépíteni, és a barbarizmus stádiumában járó klánok inkarnálódniuk, amikor régi kultúrák életképtelenné vagy életellenessé váltak és szét kell ezeket zúzni. Hasonló folyamat ismétlődik meg mindegyik állatövi korszakban (mintegy 2500 évente).

¹³Diktatúra, demokrácia és kommunizmus mind példák azokra az ideálokra, amelyeket elfuseráltak. Eddig mindig butasággá züllesztették és elállatiasították őket. Ezek egy és ugyanazon ideának különböző oldalai, amelyeket a történelem folyamán előbb-utóbb szintézisben kell megvalósítani.

¹⁴„A gondolatot energia követi” szintén ezoterikai axióma, amelyet a pszichológusok még felfogni sem tudnak.

A fenti szöveg Henry T. Laurency *A valóság problémái* című esszéje második részének magyar fordítása. Ez az esszé Henry T. Laurency *A valóság ismerete* című könyvének második része. © Henry T. Laurency Publishing Foundation (www.laurency.com), 1979 és 2021. Minden jog fenntartva. Javított 2021.10.02